

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΜΙΝΩΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ

MINOAN SEMINAR

Through the lens: August Schörgendorfer and Apesokari
Μέσα από τον φακό: ο August Schörgendorfer και το Απесωκάρι

Δρ Γεωργία Φλούδα – Dr Georgia Flouda

(Μουσείο Ηρακλείου)

Παρασκευή 29 Νοεμβρίου, ώρα **18.30**/Friday 29 November at **18.30**

(το σεμινάριο θα δοθεί στα αγγλικά/the seminar will be in English)

Abstract

The Middle Minoan Tholos Tomb A at Apesokari, which was excavated in 1942 by the archaeologist August Schörgendorfer, was used by the community that inhabited the long-lived neighbouring settlement on Vigla hill. This presentation examines the tomb as the diachronic locus of the mortuary practices and of the associated commemorative rituals performed by the social unit using it as a burial ground. New data emerging from the recent study project of the burial assemblage suggests that the rooms of the rectangular annex complex and the paved area with the open-air 'altar' were used simultaneously with the burial chamber throughout the latter's period of use and beyond. The use of oval larnakes, a stamnoid jar and a large pithos for individualized burials or for relocating the skeletal remains in the annexes documents a more diversified picture of primary and secondary burial practices. In addition, the objects found in the annex complex—mainly handleless cups—and outside the tomb demonstrate that the emphasis was on reinforcing group identity. The paved area is particularly reconstructed as the epicentre of interaction of the living community members with the ancestors. This interaction took place not only at the time of funeral episodes relating to the main phase of use of the tholos (Middle Minoan IA-IB) but also during Middle Minoan II, when the use of the burial chamber was probably limited, and possibly during Middle Minoan III. The presence in the paved area of clay pots for the offering and the consumption of liquids and to a lesser extent for storing and serving food is evidence of commensality events, as was also the case in other Mesara tholoi.

The preliminary conclusions on the nature of occupation at Apesokari will also be presented, building on the ongoing study of the deposits recovered from the excavated building complex on the southwest slope of Vigla hill. The material assemblage, which displays close ties to Phaistos and other sites in the Mesara plain, will form the basis for reconstructing the chronology of the settlement according to the reconsideration of the Middle Minoan IA to MM III pottery deposits at Phaistos, Ayia Triada and Kamilari.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ/ARCHAEOLOGICAL SOCIETY

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 22, ΑΘΗΝΑ

Through the lens: August Schörgendorfer and Apesokari

Μέσα από τον φακό: ο August Schörgendorfer και το Απεσωκάρι

Ο Μεσομινωικός Θολωτός Τάφος Α στο Απεσωκάρι, που ανασκάφηκε το 1942 από τον αρχαιολόγο August Schörgendorfer, σχετίζεται με την κοινότητα που κατοικούσε στον μακρόβιο γειτονικό οικισμό στο λόφο Βίγλα. Η παρουσίαση αυτή εξετάζει τον τάφο ως διαχρονικό σημείο των ταφικών εθίμων και των συνδεδεμένων αναμνηστικών τελετουργιών που τελούνταν από την κοινωνική ομάδα που τον χρησιμοποίησε ως χώρο ταφής. Νέα στοιχεία που προκύπτουν από την πρόσφατη μελέτη του ταφικού συνόλου υποδεικνύουν ότι τα δωμάτια του ορθογώνιου παραρτήματος και ο πλακόστρωτος χώρος με τον υπαίθριο, μη διατηρημένο σήμερα, “βωμό” χρησιμοποιήθηκαν καθ’όλη τη διάρκεια της χρήσης του ταφικού θαλάμου και μεταγενέστερα. Η χρήση ωοειδών λαρνάκων, ενός σταμνοειδούς αγγείου και ενός μεγάλου πίθου για εξατομικευμένες ταφές ή για την απόθεση οστών κατά τη δευτερογενή ταφή στα οστεοφυλάκια τεκμηριώνει μια πιο διαφοροποιημένη εικόνα των ταφικών πρακτικών. Επιπλέον, τα αντικείμενα που βρέθηκαν στο παράρτημα - κυρίως άωτα κύπελλα – αλλά και έξω από τον θολωτό τάφο αποδεικνύουν ότι δινόταν έμφαση στην ενίσχυση της ταυτότητας της ομάδας. Ο πλακόστρωτος χώρος, ειδικότερα, ερμηνεύεται ως το επίκεντρο της αλληλεπίδρασης των μελών της κοινότητας με τους προγόνους. Αυτή η αλληλεπίδραση ελάμβανε χώρα όχι μόνο κατά τις επικήδειες τελετές που σχετίζονταν με τη κύρια φάση χρήσης της θόλου (Μεσομινωική ΙΑ - ΙΒ), αλλά και κατά τη διάρκεια της Μεσομινωικής ΙΙ, όταν η χρήση του ταφικού θαλάμου ήταν μάλλον περιορισμένη, και ενδεχομένως και κατά τη Μεσομινωική ΙΙΙ περίοδο. Η παρουσία στον πλακόστρωτο χώρο πήλινων αγγείων για την προσφορά και την κατανάλωση υγρών και σε μικρότερο βαθμό για την αποθήκευση και κατανάλωση τροφίμων υποδηλώνει την τέλεση ομαδικών συναθροίσεων και ομαδικής κατανάλωσης ποτού και φαγητού, όπως συνέβαινε και σε άλλους θολωτούς τάφους της Μεσαράς.

Θα παρουσιασθούν, επίσης, τα προκαταρκτικά αποτελέσματα σχετικά με τη φύση της κατοίκησης στο Απεσωκάρι που προκύπτουν από τη συνεχιζόμενη μελέτη των επιχώσεων του ανεσκαμμένου οικιστικού συγκροτήματος στη νοτιοδυτική κλιτύ του λόφου Βίγλα. Το σύνολο των ευρημάτων που χαρακτηρίζεται από πολλές ομοιότητες με τα υλικά κατάλοιπα της Φαιστού και άλλων θέσεων της Μεσαράς θα αποτελέσει τη βάση για την ανασύνθεση της χρονολόγησης του οικισμού, σύμφωνα με την αναθεώρηση των Μεσομινωικών ΙΑ έως ΙΙΙ αποθέσεων κεραμικής στη Φαιστό, την Αγία Τριάδα και το Καμηλάρι.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ/ARCHAEOLOGICAL SOCIETY

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 22, ΑΘΗΝΑ